

gongur eisini, vit hava ikki annað.

Nei, tað eru ikki nakrar „málskeivur“ endingar í Orminum Langa ella nútíðar úttala av gomlum donskum vísam, sum avgera um føroyska dansinum er liv lagað, ella um hann skal verða bara MENTAN, arvagóðs á bókahillum. Men, endar dansurin sum REIN MENTAN, sleppa vit samstundis undan frávikum frá bókini, onki fótatræð og orðabókin fær síðsta orðið. Jú, her er nakað, sum er vert at hugsa um, thi evigt egest kun det tabte. Tann føroyski dansurin stendur og fellur við, um nakar dansar hann. Dansifeløg kring landið gera nógv burtur úr fyrri at hava dansin gangandi. Onkur skipar fyrri barnadansi, og fleiri skúlar gera eisini nakað fyrri dansin, tó enn meir kundi verið ynskiligt. Ikki er at gloyma í vertsskapi, hvar dansurin kann vera meira kveikjandi enn hann til tíðir meira uppstákaði dansurin. Tað kann vera líka stór fynd í at kvøða: So vakrar moyggjar og... í einum stað, sum tað er at kvøða Regin Smið í einum øðrum stað. Onki er føtt fótatræð, men alt kann gerast til fótatræð. Tó, við tí dansi-aktiviteti, vit hava í dag, er tann vandin minimalur. Í dansifeløgum verður kvøðið kent sum ókent, tí annars verður kvøðið ov nógv uppi saman, men í almennum dansi er neyðugt við fyriliti, har er ikki pláss fyrri soloprestationum, tí tað styggir ov nógv.

Úti um bygdinar er almennt føroyskur dansur av og á, men her í Havn er tað næstan eidasort. Stuttligt hevði verið, um vit kundu havt almennan føroyskan dans í nøkrum av teim gomlu dansikvöldunum. Tað er ein hópur av fólki, sum bæði timir og dugir væl at kvøða, men sum ikki ynskja at innlimast seg í eitt dansifeløg, hetta hevði gagnað øllum.

Við dansikvøðu

Regin Eikhólm

Blindastovnur Føroya

hefur opið mánadag-
fríggjadag kl. 9-16.
Telefonir: 182 22 og
192 88

**HAVNAR
TAXI**
Tel. 88100

Minningarorð um Abraham Páll Abrahamsen føddur 8/2-68 - deyður 21/11-90

Tað er ein stutt ein stokkut lota, verður ofta sungið í sálma 316 í sálma bókini.

At skula skriva minningarorð um Abraham Páll, er ikki lætt fyrri meg, tí hann var sum ein sonur í okkara húsi, sjálvt um hann átti foreldur og systkin, ið vóru góð við hann, ja, tey elskaðu hann yvir alt, so var hann hvønn dags gestur her hjá okkum, og kom tað einamest av at Gunnleif og hann vóru bestu vinmenn.

Livið er ikki eins fyrri øll.

Fyri 18 árum síðani var Abraham Páll fyrri til lagnu at detta á sjógv á Piddabrúgv, men har var ein hægri makt uppi, tí ongin var til staðar og sá tilburðin, men Sammulina, sum tá búið í Fuglafirði, sá hetta úr vindeygnum hjá mammu síni, og sigur hetta við Arnley, sum helt at hon kundi ikki siggja so langt, men fór Arnley so út og tók eina súkklu, ið stóð uttanfyri og súkklaði norð. Jú, tá lá Abraham Páll har og fleyt. Hjálpið kom til og ringt varð til lækna, ið hevði vakt úti á Skála. Arbeitt bleiv uppá hann allan vegin út. Tá tey komu út ímóti Skála-botni, fingur tey liv í hann, men vit vita ikki, um hann kann hava fingið skaða av hesum.

At Abraham Páll var annarleiðis enn onnur, tað vistu vit øll. Hann var sterkt orðblindur og dugdi tí ikki so væl at lesa og skriva sum onnur, men hann kláraði seg allastaðni, hvar hann so kom. Hann var ikki tann typan, ið leyp framav, men var altíð klárur við eini hjálpanði hond, og munnu tað ikki vera so fá eldri fólk her í bygdini, ið kunnu prógva tað, tá tey komu úr Keyps-samtøkuni við eini tungari tasku, so var hann altíð klárur, við hesum orðum, skal eg ikki hjálpa tygum.

Hetta fingur vit eisini prógv fyrri, tá hann nú doyði. Tá vit fríggjakvøldið kl. 19.30 komu til Fuglafjarðar við líkinum, var kirkjan full, og var hetta ein stór troyst einamest fyrri foreldur og avvarðandi at siggja. Og eisini sunnudagin, tað er

nokk størsti líkskari, ið hevur verið í Fuglafirði.

Tá Abraham Páll var konfirmeraður, fingur foreldrini hann til Havnar at ganga í skúla, og var tað Dánial Vang, ið hjálpti foreldrimum við tí. Har gekk hann í tvey ár í skúlanum á Trøðni. Har dæmdi honum væl og fekk har góðan lærdom. Tá hann kom norður aftur, fór hann at ganga í skúla í Gøtu hjá Niels, har gann gekk tveir vetrar. Eisini hevur hann gingið tvey ár hjá Óla Jákup her í skúlanum, og var hann byrjaður nú aftur, men var bert eitt kvøld í skúla, tí tá mátti hann suður aftur til behandlingar, men sigur við Óla Jákup, ið hann helt nógv av, — eg komi aftur, tá eg komi norður aftur, men so varð ikki.

Ongin felið mein í annan manns bein, er eitt gamalt orðatak. At Abraham Páll var so sjúk, tað vardi ongan, tí hann tosaði ongan tíð um sjúku. Hann fór niður á Ríkisspítalið triðja hvítusunnudag til kanningar, og var eina viku niðri, so fór hann niður aftur 10. september og bleiv opereraður fyrri eygað 24. sept. Tá hann kom heim aftur, skuldi hann binda frið til hann skuldi niður aftur til kanningar.

Síðani hevur hann arbeitt hjá E.S.T. saman við pápa sínum, sum hann helt ógvuliga nógv av, og altíð tosaði um. Tað var gott hjá Edmundi at hava Abraham Páll hjá sær, tí hann var raskur og álitandi, tað, sum Abraham Páll hevði gjørt, noyddist ongin at gera um aftur, sjálvt um hann ongan lærdom hevði og bert var 22 ár.

Tað at Abraham Páll ikki er ímillum okkum meira, virkar so meinsleys, tí ein unglingi í 22 ára aldri, skuldi man trúð hevði nógv góð ár fyrri framman, men Harrin spyr ikki um aldur. Vit standa mangan so spyrjandi og siga um aftur og um aftur hvi, hvi hann, ein so fittur og skikkiligur drongur. Eg tosaði mangan við pápa um hetta evnið, men segði pápi altíð, — Anna góða, alt tað sum Vá-harra ger hevur eina

meining. Jú, tað er rætt.

Seinastu ferð Abraham Páll var inni hjá okkum, var leygarnáttina. Tá sigi eg við hann: — Abraham Páll, hvi sært tú so út um andlit-ið. Hann hugdi uppá meg, so sigur hann: — Fastur, eg havi so ilt í høvðinum, eg haldi eg fari bara norð í song. Vit høvdu onki ljós, so eg fylgdi honum oman í kjallaran við einum stearinljósi, og var tað seinastu ferð, vit sóust, sjálvt um hann segði, — vit siggjast í morgin.

Abraham Páll small um sunnudagin heima hjá foreldrimum við heilabløðing og um lækarnir í Havn bóru skjótt at og sendu hann niður, so var nokk onki at gera.

Góðu tit, bæði Edmund og Elspa, har sátu tit sum foreldur yvir tykkara elsta barni, bert 22 ára gamalt. Lá í respirator, kláraði seg ikki uttan. Sum tú hevur greitt okkum frá, Edmund, fingur tit alt so væl forklárað frá læknum, og sum tit komu at sanna passaði alt næstan uppá minuttir.

Tað var tungt at skula taka eina avgerð um at skula slökkja ein respirator, men tá man situr uppi yvir einum, ið man elskar, og sær hvønn veg tað ber, ger man tað, ið rætt er, og tað gjørdi tit bæði. Men áðrenn vildu tit vera saman við soni tykkara, hvar tit hildu í hvar sína hond, meðan tit bóðu eina bøn, og síðan løsu tit bønina, ið Gud sjálvur hevur lært okkum, Faðir vár, síðan signaðu tit hann sum eitt síðsta farvæl.

Við lið tykkara teir dagarnar niðri var Gordon Martin og var hann tykkum ein góður og sterkur stuðul.

Góðu tit, foreldur, systkin og ommurnar báðar. Saknurn er tungur, men Harrin vildi spara Abraham Páll fyrri meiri pínu og tí var so bráðliga boð eftir honum.

Góði Abraham Páll, tú ert nú heima í Guds ríki saman við teim, sum undan tær fóru, og gleða vit okkum til at siggja teg aftur, tá okkara tíð er.

Tú fylgdi mær fyrst tá i veggju eg lá og so tá eg stetlaði gólvinum á — og síðan tá omman meg tók á sitt knæ og lærði meg har fyrstu bøn, ið eg bað.

Tú fylgdi mær við tíni verjandi hond tá smáplitar leiktu um hamrar og strond. Tá lívið var burtur, mín fótur ei gleið, Tú studdi oss væl, so vit snávuðu ei.

Tú fylgdi mær gjøgnum mitt lívsfríska vár, við frøi og strev fóru unglingaár, Tíni Andi, tíni kærleiki vardi so meg, at aldri eg viltist av frelsunnar veg.

Tú fylgdi mær væl mína reystastu tíð, um lagnan var hørð, ella leiðin var blúð. Um neyð ella sorg inn at hjarta mær gekk, tá linna og troyst eg altíð frá tær tó fekk.

Tú fylgdi mær fullvæl í ellini nú, og byggir frá jørd móti Himli mær bú. Um líðir og limir mær vikna hvønn dag eg nærkist tær Gud mín, og sálin gerst glád.

Tú fylgja mær vilt, tá ið slókna eg skal. Tú gavst mær títt lyfti, tað styrkir meg væl. Ja, áðrenn eg spurdi, tú gavst hetta svar „Ver tryggur! Eg vera skal verja hjá tær.“

Í lívinum helt tú teg trúfast til mín, í deyðanum verði eg bjarganin tín! so troystarríki náði so góð til mín røkk! „O faðir, tær veri lov, prís og øll tækk.“

Friður veri við minnin-
um um Abraham Páll.

Anna fastur við húski